

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4Csp/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124291645
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:6124291645.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX, zastúpenej: D. E. F. B., G., A., H. H. I. X, G., o zaplatenie 12 876,42 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Súd priznáva žalovanej voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podanom na Okresnom súde Banská Bystrica (upomínacie konanie) dňa 26.4.2024 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 16 772,59 € (pozostávajúcej z neuhradenej istiny úveru vo výške 12 862,92 €, z neuhradených riadnych úrokov vo výške 2 542,87 €, z neuhradených úrokov z omeškania vo výške 1 353,60 € a z neuhradených poplatkov vo výške 13,50 €) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 262,92 € od 18.9.2021 do 23.9.2021, s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 062,92 € od 24.9.2021 do 11.11.2021 a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 862,92 € od 12.11.2021 do zaplatenia. V návrhu uviedla, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 a ňou a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 17.9.2021, postúpil postupca na ňu pohľadávku voči žalovanej. V tejto súvislosti uviedla, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 26.6.2018 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach postupcu. Žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť zo zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil k 13.9.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobkyne ku dňu postúpenia predstavovala sumu 17 172,59 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13 262,92 €, z riadnych úrokov vo výške 2 542,87 €, z úrokov z omeškania vo výške 1 353,30 € a z poplatkov

vo výške 13,50 €, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Dňa 10.11.2021 uzavrela žalobkyňa so žalovanou Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 6441541, na základe ktorej žalovaná záväzok vyplývajúci zo zmluvy uznala v zmysle § 110 ods. 1 v spojení s § 558 Občianskeho zákonníka čo do právneho dôvodu a výšky a zaviazala sa, že celkovú sumu vo výške 18 535,19 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13 262,92 €, z ostatného príslušenstva predstavujúceho riadne úroky vo výške 2 542,87 €, úroky z omeškania vo výške 1 353,30 €, poplatky vo výške 13,50 €, náklady právneho zastúpenia vo výške 834,74 €, úroky z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 527,86 € a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 262,92 € od 10.9.2021 do zaplatenia istiny. Žalovaná po podpísaní dohody vykonala nasledujúce úhrady: 23.9.2021 sumu 200 € a 11.11.2021 sumu 200 €. Okrem vyššie uvedenej sumy 16 772,59 € si žalobkyňa uplatňovala aj úroky z omeškania z dlžnej istiny od 18.9.2021, t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom zo dňa 28.5.2024 sp. zn. 22Up/951/2024 uložil žalovanej povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyňi istinu 12 876,42 €, riadne úroky 2 542,87 €, úroky z omeškania 1 353,30 €, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 262,92 € od 18.9.2021 do 23.9.2021, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 13 062,92 € od 24.9.2021 do 11.11.2021 a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12 862,92 € od 12.11.2021 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor. Súčasne uložil žalovanej povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 1 469,15 €. Platobný rozkaz bol doručený žalovanej 28.5.2024 a žalobkyňi 7.6.2024.

3. Žalovaná dňa 30.5.2024 podala proti platobnému rozkazu odpor. V odpore potvrdila, že uzatvorila predmetnú zmluvu o úvere a že dňa 13.9.2019 jej poslali list o splatení celého dlhu, na čo nemala prostriedky. Vzniesla námietku premlčania uplatneného práva majúc za to, že premlčacia doba uplynula 13.9.2022 a žaloba bola podaná až 28.5.2024.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odporu v prvom rade navrhla pokračovať v konaní na súde príslušnom podľa C.s.p. S námietkou premlčania vznesenou žalovanou sa nestotožnila, argumentujúc, že uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný ani len v časti.

5. Okresný súd Banská Bystrica dňa 12.7.2024 v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní postúpil vec Okresnému súdu Malacky ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa C.s.p.

6. Žalovaná v duplike zotrvala na názore, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby.

7. Žalobkyňa prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní uskutočnenom dňa 28.1.2026 zotrvala na podanej žalobe. Mala za to, že uplatnený nárok bol preukázaný čo do dôvodu aj výšky. Odkázala na písomné vyhotovenie žaloby a jej ďalšie podanie vo veci. Mala za to, že dlh bol platne uznaný, že žalovaná tieto dokumenty zaslala veriteľovi. Zastávala názor, že bola oboznámená s tým, kto je veriteľom pohľadávky, aká je jej výška, a teda, že tento dlh platne uznala. Týmto reagovala aj na možnú námietku žalovanej ohľadom premlčania, že so zreteľom na uznanie dlhu k 15.11.2021 a uplatnenie nároku na súde dňa 26.04.2024, tento nárok nebol premlčaný. V prípade úspechu si uplatňovala aj nárok na náhradu trov konania.

8. Žalovaná na tom istom pojednávaní zotrvala na svojom názore, že uplatnený nárok je premlčaný.

9. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“, uzavretej dňa 26.6.2018 medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 15 000 € s dohodnutým úrokom 5,90 % ročne. Úver mal byť žalovanou splatený v 96 mesačných splátkach po 196,10 €. Prvá splátka bola splatná 17.7.2018 a ostatné vždy 17. deň príslušného mesiaca, pričom doba trvania zmluvy bola 96 mesiacov. Výška RPMN bola 6,60 % a celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ na úver zaplatiť 19 125,60 €. V bode 5. zmluvy sa dohodlo, že v prípade nesplácania úveru je veriteľ oprávnený v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru z dôvodov, spôsobom a za podmienok upravených v čl. VIII týchto podmienok. Z čl. VIII. bodu 1 písm. a/ uvedených

podmienok vyplýva, že banka je oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak sa dlžník počas trvania zmluvy dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace, bol na jej zaplatenie bankou písomne vyzvaný a súčasne upozornený na zámer banky uplatniť právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní.

10. Z priloženého výpisu z predmetného úveru vyplýva, že žalovaná úver vo výške 15 000 € čerpala dňa 26.6.2018, pričom do 13.9.2019 uhradila na úver dokopy sumu 1 976,65 €, z čoho jej bolo na splátky úveru započítaných 1 974,72 €, na poplatky 1,5 € a zvyšných 0,43 € na sankčné úroky.

11. VÚB, a.s. v liste zo dňa 29.7.2019 označenom ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“, adresovanom žalovanej, uviedla, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradila záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a že k uvedenému dňu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 617,25 €, pozostávajúcu z istiny 364,50 €, z úrokov 236,64 €, z úrokov z omeškania 2,61 € a z poplatkov 13,50 €. Zároveň žalovanú vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z priloženého podacieho hárku v spojení s dokumentom „Sledovanie zásielok“ týkajúceho sa predmetnej zásielky, je zrejmé, že táto zásielka bola doručená žalovanej dňa 1.8.2019.

12. VÚB, a.s. v ďalšom liste zo dňa 13.9.2019, označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, konštatovala, že žalovaná do uvedeného dňa napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu žalovanej oznámila, že dňom 13.9.2019 vyhlásila predčasnú splatnosť jej úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 14 146,63 €, pozostávajúceho z istiny 13 712,92 €, z úrokov 420,21 € a z poplatkov 13,50 €. Zároveň ju vyzvala na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Z doručienky od tejto zásielky adresovanej žalovanej vyplýva, že dňa 19.9.2019 bola zásielka uložená na pošte a dňa 8.10.2019 poštou banke vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd považoval túto zásielku za doručenú žalovanej dňa 19.9.2019, kedy bola uložená na pošte a dostala sa tak do jej dispozičnej sféry.

13. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 9.9.2021 a Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 17.9.2021 vyplýva, že predmetom tohto postúpenia bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňovala voči žalovanej v tomto konaní.

14. Dňa 10.11.2021 došlo k uzatvoreniu dohody o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach medzi žalobkyňou a žalovanou. Žalovaná v bode 2.1. tejto dohody uviedla, že podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka týmto uznáva čo do právneho dôvodu a výšky dlh voči žalobkyňi, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy zo dňa 26.6.2018 s pôvodným veriteľom VÚB, a.s. Celková dlžná suma vo výške 18 535,19 € pozostáva z postúpenej istiny vo výške 13 262,92 €, z postúpených riadnych úrokov vo výške 2 542,87 €, z postúpených úrokov z omeškania vo výške 1 353,30 €, z poplatkov vo výške 13,50 €, z nákladov právneho zastúpenia vo výške 834,74 € a z úrokov z omeškania od postúpenia pohľadávky vo výške 527,86 €. Úrok z omeškania narastá do splatenia istiny a je vyčíslený v zmysle predpísaných splátok nasledovne: 5 % ročne zo sumy 13 262,92 € za dobu od 10.9.2021 do zaplatenia istiny.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

24. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

26. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

28. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku

postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 26.6.2018 uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „J. Pôžička“. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže VÚB, a.s. pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

32. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitímácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdennej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

33. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore vyvodzovala z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 9.9.2021 a Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, na základe ktorých malo k 17.9.2021 dôjsť k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobkyňu.

34. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ.

35. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná i napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ju v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne listom zo dňa 29.7.2019 upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil k 13.9.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, a to pre nesplnenie splátky splatnej 17.5.2019, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Súd zdôrazňuje, že uvedené skutkové tvrdenia žalobkyne sa týkajú jednej z podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (splatnosti pohľadávky), žalobkyňu preto zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadom preukázania týchto skutkových tvrdení, a to i napriek tomu, že žalovaná ich v konaní

nepoprela (mutatis mutandis nižšie citovaný judikát R 6/2022). Súd preto skúmal naplnenie predpokladu uvedeného v § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Spomínané ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

36. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, akým je aj ten v prejednávanej veci, zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023).

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom uznesení z 26.6.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru.

38. K právnym názorom uvedeným vo vyššie spomenutých rozhodnutiach sa Najvyšší súd prihlásil aj vo svojom neskoršom uznesení zo dňa 25.9.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023.

39. Súd v tejto súvislosti napokon poukazuje na judikát R 34/2025, ktorého prvá právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

40. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná sa so splácaním úveru dostala do omeškania. VÚB, a.s. v liste zo dňa 29.7.2019 oznámila žalovanej, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradila záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a že k uvedenému dňu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 617,25 €. Zároveň ju týmto listom vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať, aby žalovaná vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z uvedeného je zrejmé, že VÚB, a.s. v spomínanom liste žalovanej iba oznámila dlžnú sumu a upozornila ju na možnosť zosplatnenia úveru, neuviedla však konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť úver, teda ktorú splátku považuje v tomto smere za rozhodnú. Bez uvedenia splátky, pre ktorú VÚB, a.s. mienila dlh zosplatniť v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je predmetné upozornenie ako právny úkon dostatočne určité, a preto je absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Následne banka listom zo dňa 13.9.2019 oznámila žalovanej, že vzhľadom na to, že dlžnú pohľadávku z titulu predmetného úveru i napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila, k uvedenému dňu vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 14 146,63 €, z toho istina 13 712,92 €, ktorá sa ďalej úročí počnúc zajtraším dňom úrokovou sadzbou z omeškania v zmysle zmluvy o úvere až do jej zaplatenia, úroky 420,21 € a poplatky 13,50 €. Zároveň žalovanú vyzvala na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Ani v tomto zosplatnení teda nešpecifikovala konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnila úver, z ktorého dôvodu je treba aj tento jej právny úkon považovať za neurčitý, a teda absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

41. Vzhľadom na to, že k platnému zosplateniu predmetného úveru nedošlo a termín konečnej splatnosti úveru má podľa zmluvy nastať až 17.6.2026 (momentom splatnosti poslednej 96 mesačnej splátky), súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanej z VÚB, a.s. na žalobkyňu, na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 9.9.2021, bolo absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to pre rozpor s § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

42. Keďže veriteľom pohľadávky v čase jej postúpenia bola banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobkyňu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

43. Súd na tomto mieste poukazuje taktiež na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 29.11.2022 sp. zn. 3Co/84/2021 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

44. So zreteľom na uvedené, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky ustanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle uvedeného ustanovenia môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak je (1) splatná, a to (2) až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) následné omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

45. Žalobkyňa v konaní len všeobecne (bez akejkoľvek bližšej konkretizácie) tvrdila, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Súd však už vyššie skonštatoval, že predmetná pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná. Je teda zrejmé, že v danom prípade nebola splnená hneď prvá zákonná podmienka pre postúpenie pohľadávky. Aj keby bola pohľadávka z úveru už splatná, žalobkyňa v konaní ničím nepreukázala, že pred 17.9.2021, kedy malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky, VÚB, a.s. písomne vyzvala žalovanú na jej úhradu.

46. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý bol zverejnený ako judikát R 38/2025 a ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ V odôvodnení rozhodnutia veľký senát okrem iného uviedol, že takýto výklad je podľa neho súladný s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach (ktorý vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán) a tiež zodpovedá základnému výkladovému pravidlu zakotvenému v spotrebiteľskom práve v § 54 Občianskeho zákonníka. Možno k nemu dospieť tak gramatickým (jazykovým) ako aj systematickým výkladom ustanovenia § 92 ods.

8 zákona o bankách a tiež so zreteľom na zmysel právnej normy. Predmetné ustanovenie poskytuje ochranu klientom banky (a teda aj spotrebiteľom). Jeho cieľom a účelom je umožniť klientovi, aby po upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí (viď úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu o bankách). Ešte predtým ako sa banka rozhodne vzniknutú pohľadávku postúpiť, musí nevyhnutne v prvom rade realizovať kroky predpokladané v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda musí predovšetkým platne zosplatniť svoju pohľadávku a až následne môže realizovať kroky k jej postúpeniu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvým zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda existencia splatnej pohľadávky alebo jej časti, čo tiež predpokladá výzvu „meškajúcemu“ spotrebiteľovi, avšak povahou a účelom odlišnú, než akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje za akých podmienok môže banka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky; ide o kumulatívne podmienky, a to nesplácanie úveru po dobu troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Naproti tomu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má postavenie *lex specialis* k § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sprísňuje všeobecné podmienky ustanovené v Občianskom zákonníku požadované pre platnosť postúpenia pohľadávky. Zákonodarca prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta pred tým, aby ním poskytnuté informácie týkajúce sa jeho osoby a pomerov neboli postupované bez žiadnych zákonných obmedzení a preto pred samotným postúpením stanovil povinnosť banky spotrebiteľa/dlžníka o tomto zámere informovať. Ak by zákonodarca zamýšľal spojenie povinností banky do jedného právneho úkonu, tak by to explicitne uviedol v zákone alebo by jednotlivé ustanovenia prepojil odkazom.

47. Vychádzajúc zo záverov vyplývajúcich z citovaného judikátu R 38/2025 je zjavné, že v okolnostiach prejednávanej veci za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať „Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, vyhotovenú VÚB, a.s. 13.9.2019 a doručenú žalovanej 19.9.2019.

48. Keďže pohľadávka z predmetného úveru nebola v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok splatná a žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno konštatovať, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia pre postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobkyňu, čo predstavuje ďalší dôvod neplatnosti tohto postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

49. Pokiaľ žalobkyňa poukazovala na dohodu o uznaní dlhu a o úhrade pohľadávky v splátkach z 10.11.2021, konkrétne na uznanie dlhu z predmetnej úverovej zmluvy zo strany žalovanej, súd uvádza, že uznanie dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka zakladá iba vyvrátiteľnú domnienku, že v čase uznania dlh existoval. Táto domnienka však bola v prejednávanej veci vyvrátená, keďže súd mal preukázané, že žalobkyňa predmetnú pohľadávku voči žalovanej v dôsledku neplatnosti postúpenia nenadobudla.

50. So zreteľom na neplatnosť postúpenia predmetnej pohľadávky možno konštatovať, že žalobkyni v tomto spore chýba aktívna vecná legitímácia. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

51. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Keďže žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá, možno konštatovať, že žalovaná mala v konaní plný úspech. Súd jej preto priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).